

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Bobu Ghenadie în interesele lui Iaconi Petru,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Iaconi Petru împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Serviciul de Protecție și Pază de Stat, cu privire la contestarea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actului administrativ favorabil și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-373/24
NR. PIGD 2-22136839-01-3ra-26042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. G. Cazacu,
Curtea de Apel Chișinău, jud. G. Mîra, G. Dașșchevici, A. Bostan,

18 decembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Bobu Ghenadie în interesele lui Iaconi Petru

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 septembrie 2022, avocatul Bobu Ghenadie în interesele reclamantului Iaconi Petru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Serviciul de Protecție și Pază de Stat, solicitând: anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru nr. 91/2022/32305 din 19 iulie 2022, anularea răspunsului nr. 1736/22 din 29 august 2022, obligarea recalculării pensiei pentru vechime în serviciu reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 01 iulie 2022 cu includerea în vechimea în serviciu a perioadei de timp din 17 aprilie 2014 până la 01 iulie 2022, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că, conform ordinului SPPS nr. 043ef. din 11 iunie 2010, reclamantului Petru Iaconi i-a fost acceptată demisia la împlinirea vechimii în muncă care acordă dreptul la pensie, respectiv, de către organele de pensionare din cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat, fiindu-i stabilită pensia, începând cu data de 13 iunie 2010.

3. Ulterior, în perioada de timp de la 17 iunie 2010 până la 22 ianuarie 2014 reclamantul a activat în cadrul ÎS „Calea ferată din Moldova”.

4. Conform ordinului SPPS nr. 0113ef. din 17 aprilie 2014, acesta fost încadrat, în serviciul special, în bază de contract în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova, iar prin ordinului SPPS nr. 151 p/r din 01 iulie 2022, a încetat îndeplinirea serviciului în baza art. 34 lit. d) din Legea nr. 134/2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat cu vechimea în muncă care acordă dreptul la pensie.

5. Indică că în așa mod, conform conținutului Adeverinței nr. 2/1250 din 01 iulie 2022 eliberate de conducerea Serviciului, la data demisionării reclamantului, vechimea în muncă calculată conform prevederilor legislației în vigoare, este 33 ani, 08 luni și 15 zile.

6. Afirmă că în temeiul circumstanțelor menționate și în baza prevederilor art. 61 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul

de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de carabinieri, nr. 1544 din 23 iunie 1993, la data de 11 iulie 2022, reclamantul a solicitat pârâtului recalcularea pensiei.

7. Prin decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale Oficiul Teritorial Chișinău Centru, nr. 91/2022/32305, creată pe 19 iulie 2022 și semnată pe 28 iulie 2022, de către Șef dna Viorica Țugulschii, cererea reclamantului a fost respinsă, deoarece acesta este beneficiar de pensie pentru vechime în muncă stabilită de Serviciul de Protecție și Pază de Stat din 13 iunie 2013, menționând că Legea nr. 1544/1993 nu prevede stabilirea/recalcularea repetată a dreptului la pensie după o eventuală angajare în serviciul militar.

8. Nefiind de acord cu decizia menționată, la data de 18 august 2022, reclamantul Petru Iaconi s-a adresat cu o cerere prealabilă la Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat reexaminarea cererii sale inițiale și acordarea pensiei recalculate, reieșind din vechimea totală în muncă și salariul primit, pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii.

9. Prin scrisoarea nr. 1736/22 din 29 august 2022, Casa Națională de Asigurări Sociale, a comunicat că temei legal de a anula refuzul CNAS nr. 91/2022/32305, din 19 iulie 2022, nu este, deoarece acesta a fost emis în conformitate cu prevederile legislației de pensionare în vigoare.

10. Astfel, consideră că pârâtul eronat a statuat obiectul cererii prealabile, deoarece reclamantul a solicitat recalcularea pensiei și nu stabilirea acesteia în mod repetat.

11. Totodată, consideră că pârâtul în răspunsul său, intenționat a interpretat eronat prevederile art. 61 din Legea nr. 1544/1993, prin încercarea de a nega dreptul de recalcul a pensiei după eliberarea din serviciu.

12. Or, prin conținutul alin. (1) al art. 61 din Legea nr. 1544/1993, legislatorul a prevăzut expres posibilitatea recalculării pensiei în cazul în care apar circumstanțe noi, care duc la majorarea acesteia, fără a face precizare despre proveniența actelor suplimentare și data apariției lor, stabilind doar că recalculul se va face pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data de punerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

13. Mai mult ca atât, prevederile art. 61 din Legea nr. 1544/1993, contrar celor invocate de pârât, stabilesc clar că recalculul „se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare” și nu în momentul pensionării, așa cum se invocă și mai departe norma indică: dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar

cel mult pentru 12 luni de la data de punerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi”.

14. Susține că, Casa Națională de Asigurări Sociale a început a stabili, calcula și achita pensia angajaților structurilor de forță, începând cu 01 ianuarie 2017, iar din data intrării în vigoare a Legii nr.1544 din 23 iunie 1993 și până la data de 01 ianuarie 2017, faptul precum reangajarea în structurile de forță constituia temei de recalculare a pensiei.

15. Prin urmare, având în vedere că în tot acest timp legea a fost interpretată în sensul direct al ei, în vederea recalculării pensiilor după reangajarea în serviciu, după atâția ani, este inadmisibil faptul interpretării diferite al legii în mod abuziv, defavorabil salariatului/pensionarului, numai pentru faptul că s-a schimbat instituția abilitată în vederea achitării pensiilor.

16. Susține că în așa mod, Casa Națională de Asigurări Sociale încearcă să ducă în eroare instanțele de judecată prin faptul că a solicitat stabilirea unei noi pensii, sub pretextul că prevederile art. 61 din Legea nr. 1544/1993, nu prevăd expres recalcularea pensiei după eventuala reangajare, reducând astfel norma la absurd.

17. Menționează că, alegația precum că recalcularea pensiei se face doar în baza actelor ce au existat până la data stabilirii pensiei dar au fost prezentate ulterior, este o concluzie absolut eronată la care s-a ajuns prin excluderea ipotezelor concrete din aria de ipoteze pe care le acoperă norma juridică respectivă, denaturând în mod vădit norma. O interpretare diferită a prevederilor art. 61 din Legea nr. 1544/1993, decât cea acceptată pe toată perioada, de la 23 iunie 1993 și până la 01 ianuarie 2017, în sensul reținut de pârât, este inadmisibilă, deoarece contravine principiului securității raporturilor juridice degajat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, în parte ce ține de previzibilitatea legii în corelare cu principiul încrederii legitime.

18. Mai mult indică că, grad dublu de protecție a dreptului la pensie, atât din perspectiva dreptului fundamental consfințit în art. 47 din Constituție, cât și din perspectiva dreptului de proprietate garantat prin dispozițiile art. 46 din Constituție și art. 1 Protocolul nr. 1 al CEDO. Astfel, statul trebuie să dispună de motive întemeiate pentru a pune în funcțiune orice ingerință privind dreptul la proprietate, aceasta urmând a fi nu doar legală și urmărind un scop legitim de protecție a interesului general, dar și necesară în vederea atingerii aceluși scop și în același timp rezonabilă și proporțională, adică cel mai bine plasată să asigure un echilibru just între interesele general și individual.

19. Prin urmare relevă că, o interpretare abuzivă în defavoarea părții slabe a circumstanțelor de fapt și a prevederilor legale care stabilesc recalcularea

pensiei, duce în mod inevitabil la încălcarea nu numai a prevederilor legale naționale dar și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova face parte.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

20. Prin hotărârea din 12 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de către avocatul Bobu Ghenadie în interesele reclamantului Iaconi Petru împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Serviciul de Protecție și Pază de Stat, privind anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru nr. 91/2022/32305 din 19.07.2022, anularea răspunsului nr. 1736/22 din 29.08.2022, obligarea recalculării pensiei pentru vechime în serviciu reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 01.07.2022 cu includerea în vechimea în serviciu a perioadei de timp din 17.04.2014 pînă la 01.07.2022, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

21. La 21 iunie 2023, Iaconi Petru declarat apel, solicitând casarea hotărârii din 12 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

22. Prin decizia din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Iaconi Petru și s-a menținut hotărârea din 12 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

23. În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că, CNAS a acționat corect refuzând recalcularea pensiei reclamantului pentru perioada ulterioară pensionării, iar dreptul la pensie pentru vechimea în muncă fusese deja aplicat conform prevederilor Legii nr. 1544/1993.

24. Curtea de Apel Chișinău a considerat că instanța de fond a aplicat corect legislația relevantă în privința recalculării pensiilor. Potrivit art. 61 din Legea nr. 1544/1993, pensiile militarilor pot fi recalculate doar în cazuri specifice, și anume: existența documentelor la momentul recalculării, prezentarea ulterioară a unor acte suplimentare sau prelungirea termenului de aflare în serviciu peste limita legală. În cazul reclamantului, niciuna dintre aceste condiții nu este aplicabilă.

25. Instanța de apel a subliniat că nu există un cadru legal care să permită recalcularea pensiilor în baza vechimii și veniturilor obținute după pensionare.

Dreptul la pensie pentru vechimea în muncă apare o singură dată, conform art. 48 din Legea nr. 1544/1993, și nu poate fi modificat ulterior în funcție de activitatea desfășurată după pensionare.

26. Legea nr. 1544/1993, care reglementează pensiile militarilor și ale altor categorii speciale, prevede clar că dreptul la recalcularea pensiilor poate fi exercitat doar în baza documentelor existente la momentul stabilirii pensiei sau a actelor suplimentare prezentate ulterior, dar cu limită de 12 luni retroactiv. Reclamantul nu se încadrează în aceste situații.

27. Instanța de apel a remarcat că solicitarea reclamantului de recalculare a pensiei, bazată pe veniturile obținute ulterior pensionării, constituie de fapt o cerere indirectă de stabilire repetată a pensiei, ceea ce contravine prevederilor legale. În speță, reclamantul beneficia deja de pensia stabilită conform art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1544/1993, iar recalcularea acesteia nu este justificată.

28. Instanța a concluzionat că, CNAS a acționat corect și în conformitate cu legea, refuzând recalcularea pensiei reclamantului. În lipsa unui temei legal explicit, instanța a constatat că solicitarea de recalculare este neîntemeiată.

29. Curtea de Apel a analizat în detaliu motivele invocate de reclamant și a constatat că acestea nu sunt susținute de cadrul legal aplicabil. În particular, a accentuat că dreptul la recalculare nu poate fi extins dincolo de limitele stabilite de lege și că solicitarea reclamantului nu are temei legal.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

30. La 19 aprilie 2024, avocatul Bobu Ghenadie în interesele lui Iaconi Petru a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu emiterea unei decizii noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

ARGUMENTELE RECURSULUI

31. În motivarea recursului, a invocat că soluția instanței de apel este arbitrară și se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate. Recurentul argumentează că instanța a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a condus la o soluție nejustificată și disproporționată față de situația de fapt și de drept.

32. A susținut că instanța de apel a concluzionat în mod greșit că dreptul la pensie pentru vechimea în muncă apare o singură dată, fără a oferi un temei expres în acest sens în Legea nr. 1544/1993. Recurentul subliniază că alin. (1) al art. 61 din lege prevede explicit recalcularea pensiilor în cazul prezentării ulterioare a unor documente suplimentare care determină majorarea

cuantumului pensiei. Această prevedere nu limitează recalcularea pensiei doar la situația inițială a stabilirii acesteia.

33. Consideră că instanța de apel nu a ținut cont de vechimea suplimentară acumulată în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat în perioada 17 aprilie 2014 - 1 iulie 2022. Conform art. 61 alin. (1) din Legea nr. 1544/1993, recalcularea pensiilor este condiționată doar de existența documentelor justificative depuse ulterior, ceea ce în speță reclamantul a făcut.

34. Prin refuzul recalculării pensiei, se îngreșează dreptul recurentului la o pensie mai mare, ceea ce contravine art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează protecția dreptului de proprietate. În contextul în care pensia constituie principala sursă de existență pentru pensionari, această decizie creează un prejudiciu semnificativ reclamantului.

35. Recurentul subliniază că interesul statului de a limita recalcularea pensiilor trebuie să fie echilibrat cu dreptul cetățenilor de a beneficia integral de pensii corect calculate. În acest caz, dreptul reclamantului la recalculare prevalează, având în vedere importanța pensiei pentru subzistența acestuia.

ARGUMENTELE INTIMATULUI

36. Prin referința depusă la 10 mai 2024, CNAS a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei contestate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

37. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

38. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

39. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

40. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului recurentului la 5 aprilie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.99). Cererea de recurs a fost depusă la data de 19 aprilie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

42. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea

cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

48. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

49. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale

a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

51. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

52. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

53. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Bobu Ghenadie în interesele lui Iaconi Petru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă